

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Quatuor Consequentibus Pertexens, Quae post beatum S. Xaverij
Obitum Soc. Patres ad Dei gloriam in iisdem Prouinciis gessere

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1667

59. Ethnicis Cocinensibus Euangelium inferunt PP.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11445

uectus est rationem sui redditurus. Vulgata igitur inter Christianos S. Thomæ, damnatione, & palinodia improbi deceptoris, cœptum lentissim, lentisque progressibus subiri in animos addictorum illi sequacium; & profectus ad illos nouus Cocinensis Episcopus, cum Melchioro Nunnio rem eò promouerant, vt anno 1565. populi eius vniuersi cum re-cta fide, & Ecclesia Rom. proximè integranda expectaretur consensus; at ecce hic tibi pro damnato, proscripitoque in orbis confinia creditus, portum subit Cocini Nestorianus idem Episcopus, victor, fastuosus, triumphans, literas ostentans absolutorias, & potentes commendatitias, certò vt erat insigni vafrutie, comitate, & simulatione sanctitatis, per fraudem ex Lusitania ablatas. Hic spes tantæ momento concidunt, semestris labor in nihilum abit, repetit Nestorianus suos montes, incredibili suorum gratulatione, venæna hæreseos hoc spargit licentius, quod insaniēti obstabat nemo. Quæ tamdiu pestis grassata est, dum Romam perlata rei indignitate Sanctissimus Pontifex Pius quintus mandauit hæreticum ab Archiepiscopo Goano, omni Ecclesiæ ministerio interdici, quæ ille inhibitione si premi se grauius, putaret, coram Pontifice causam suam acturus veniret. Hac edictione id vnum actum est, ne qua noua errorum semente infelix solum perderetur, sed quæ adoleuerat pridem iacta, vltra annum deinceps trigessimum pessimè viguit, post quem in regno Ediemper collecta synodo, extirpata est radicitus, & Christianorum S. Thomæ cum Ecclesia Ro. celebrata est vniuersalis communio, cui coagmentandæ in posterum, iussi sunt è Societate præesse illis Episcopi, de quibus dicitur opportunè.

59.
Ethnicis
Cocinensibus
Euangelium
inferunt PP.

Sub hæc tandem etiam aliquando ad idololatrias eius regni, mari propiores, intulit sese Christi nomen, nunquam vel admissum, vel vt sunt timidæ hominum coniecturæ admittendum. Regno enim & vrbi Cocinensi, ethnici imperabant; tenuē littus obtinent Lusitani, & in eo exilem & angustam Cocinum; sed amplam illam & veterem aliquanto in mediterranea recessu ethnici possident. Rex illi Brachman's, penes hunc diuina & humana; sacrorum ritus obibat nobilitas, certis ab æno partitos familiis, quos vel omittere, vel diuersos ab iis profiteri, idem erat, ac publico, & legitimo probro, in perpetuum nobilitate excidere. Hoc propugnaculo Christi fidem excluderat dæmon, ne vel pedem ei regno inferret, & professioni Christianæ adiuncta quam dixi infamia etiā ab ipsa illius cogitatione ethnicos deterrebat. Vnis igitur apud Deum votis quod vnum restabat Euangelij præcones insistere, caritatis ardorem illuc totum conferre, vnde solum sperari poterant optati aditus in id regnum, qui etsi serius, aliquando tamen, tot precum compotes, difficultatem illam expugnarunt. Rex præter omnem expectationem, edictum vetus abrogauit, fecit Patribus nostris amplissimam promulgandi Christi potestatem; suis vero, eius capessendi. Tumultuari ad hæc Caimaj, qui sunt regni Barones, & proceres, arma expedire quibus Patres arcerent, absque mora opus suum aggressos vicina
loca

loca Euangelij lace collustrandi ; sed ab iis hæc arma suis armis defendit Præfectus Cocinensis Lusitanus , & Dei causam fortiter complexus vsum liberum Regiæ facultatis , & vitam incolnem Christi præconibus conferuauit. Centenos circiter , eorum quot mensibus opera Christo lucrifecit. In iis Brachmanes , Nahires , & Cechi , ex quibus triplex nobilitatis in regno gradus : accessere ad fructus cumulum Sinenfes nouemdecim , quos illuc commercij studio aduectos , excepit fors multo beator , concionibus Patrum , superstitiones perosi suas , aquis innocentiae loti sunt , sedesque ibidem in posterum stabiles fixere. Præter has in salutem infidelium perpetes , & strenuas curas , nihil prætermisum est assiduitatis , & diligentiae in iuuandis Christianorum veterum siue animis , siue corporibus , eorum maximè quos appulsæ ab Europa naues , quadringentos nonnunquam in littus depositos , nostrorum beneficæ tradebant caritati ; quàm porro secundis prouentibus , sua Deo nauarent munia , plenius breui complexus est antistes ipsemet Cocinensis , quàm possit à me prolixè diffundi. Erat is Georgius Temudius ex S. Dominici sacra familia , scribebatque ad Lainium Societatis nostræ Præpositum. [æquo , ait , & iusto moueor ad scribendum , vt inorit V. Paternitas , quam lætam ex his Indiæ tractibus frugum messem ipsius filij colligant. Eorum sollicitudine , virtute , morum exemplis , & precibus , alij ab idolis Deo se mancipant , ab suis sceleribus ad eum alij redeunt , & ad Christianam legis illius obseruationem : clarum est denique Societatem hanc à Deo profectam , nec dictu facile quantum quisque Patrum in propaganda Christi gloria hic defudet , quàm liberaliter vitam periculis obiectet : quæ quia meis ipsemet oculis video , propterea illos tantopere diligo vt arctissimam cum iis necessitudinem iunxerim , vtarque plurimum eorum prudentia in debellando , & subiugando maligno dæmone] hæc Episcopus Cocinensis. Feliciori quoque fructuum vbertate Coulani agrum Patres coluere vniuersumque illud Trauancoris littus : ædes illie Deo statuere nouemdecim cuique populo suam , quod celebratio baptismi crebra trecentos interdum aut quadringentos Christo adiungeret. Infantes quingentos censuit annus vnus , qui vt est ingenium eius cœli , paucos intra menses magnam partem ad Deum euolarunt.

Eadem diuinæ bonitatis prouidentissima largitate senes decrepitæ ab nonagesimo , ad annum centesimum ætatis , alius vno , altero alius postquam erant ex aquis genitalibus renati die , ductam ex iis innocentiae Sanctitatem , illibatam cœlo intulerunt : æterna illuc destinatione transcribendi eo tunc articulo transcripti , quo facti fuerant tanto bono digni. Brachmanes Iogus errore abiecto dum sacris abluitur Ignatij nomen inde sibi disertè postulauit , ob-reuerentiam vt aiebat , erga magnum Societatis Patrem , & visus ab sancto suæ huius in illum reuerentiæ præmium tulisse , tam insignes , & citos in omni virtutum genere progressus , vt veteribus Christianis admirationi fieret & pudori.

H h

Dege

60.

PP. geita in
regno Trauancoris.